

Dosarul nr. 2ra-820/2022
2-18168394-01-2ra-10062022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Valah)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ilie Nedelcu și Tatiana Nedelcu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva Alei Tîmcov, Anei Temcov, Tatianei Nedelcu, lui Ilie Nedelcu și Mihail Mușat, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la demolarea construcției și eliberarea terenului ocupat ilegal,

împotriva deciziei din 03 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 februarie 2018, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău au depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Tîmcov, Anei Temcov, Tatianei Nedelcu, lui Ilie Nedelcu și Mihail Mușat, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la demolarea construcției și eliberarea terenului ocupat ilegal.

În motivarea acțiunii au menționat că serviciul respectiv al Consiliului mun. Chișinău a exercitat un control privind folosirea rațională și după destinație a resurselor funciare din mun. Chișinău în rezultatul căruia s-a constatat că Ala Tîmcov și Ana Temcov (coproprietari al imobilului), fără a efectua coordonările respective cu serviciile abilitate, în lipsa deciziei Consiliului mun. Chișinău privind atribuirea terenului, au ocupat ilegal un lot de pământ, proprietate municipală cu suprafața de circa 0,054 ha din str. XXXXX 1, mun. Chișinău.

În acest sens, reclamanții au specificat că conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/15 din 13 mai 2014, terenul ocupat ilegal cu suprafața de 0,054 ha, constituie proprietate municipală.

Au mai indicat că pe terenul ocupat abuziv este edificat neautorizat un gard din lemn neautorizat pe tot perimetrului ocupat, construcția menționată fiind construită neautorizat în limitele de extindere a străzii.

Reclamanții au declarat că acțiunile pârâților contravin Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, Legii privind

autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09 iulie 2010, Legii privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr. 835 din 17 iunie 1996, inclusiv Planului urbanistic general al mun. Chișinău și cartierului locativ din zona respectivă.

Totodată, au indicat că regimul juridic al acestor bunuri se reglementează și de prevederile Legii nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și de etatizarea proprietății publice, care prevede că bunurile domeniului public fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Circuitul civil al acestor bunuri este interzis.

Au învederat că se consideră neautorizate construcțiile de orice categorie, indiferent de tipul de proprietate, precum și lucrările de modificare, reamenajare, consolidare și reparație capitală a clădirilor și edificiilor, executate fără certificatul de urbanism și autorizația de construire. Demolarea construcțiilor neautorizate se execută de către proprietar pe cont propriu sau, în mod forțat, de către autoritățile administrației publice locale - din contul proprietarului.

Deținătorii de terenuri nu au dreptul la folosirea lor, inclusiv în condiții de arendă, până când Primăria, în cazul atribuirii de către aceasta a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, sau Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru, în cazul atribuirii de către stat a terenurilor proprietate publică a statului, nu va stabili hotărârile terenurilor în natură (pe loc). Restituirea terenurilor ocupate fără autorizație se face în baza hotărâri organelor de resort.

Au considerat că conform prevederilor actelor normative sus-numite și a actelor prezentate, acțiunile pârâților cad sub incidența acestor legi și drepturile reclamanților ca proprietari a terenului pot fi revendicate printr-o hotărâre judecătorească. În calitate de proprietar al terenului și ca instituție responsabilă pentru demararea lucrărilor de organizare a lucrărilor de interes public, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău intervine cu prezenta acțiune față de pârâți, în vederea înlăturării obstacolelor în folosirea lotului de pământ și demolarea construcțiilor edificate neautorizat.

Reclamanții au solicitat demolarea construcției samavolnice, eliberarea terenului ocupat ilegal din str. XXXXX 1, mun. Chișinău, cu suprafața totală de circa 0,054 ha.

Prin hotărârea din 16 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva Alei Tîmcov, Anei Temcov, Tatiane Nedelcu, lui Ilie Nedelcu și Mihail Mușat, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la demolarea construcției și eliberarea terenului ocupat ilegal, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 08 august 2020, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, au declarat apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 03 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău. S-a casat hotărârea din 16 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva Alei Tîmcov, Anei Temcov, Tatiane Nedelcu, lui Ilie Nedelcu și Mihail Mușat, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la demolarea construcției și eliberarea terenului ocupat ilegal. S-a obligat Ala Tîmcov, Tatiana Temcov, Tatiana Nedelcu, Mihail Mușat și Ilie Nedelcu de a elibera terenul ocupat ilegal din str. XXXXX 1,

mun. Chişinău, cu suprafaţa totală de 0,054 ha, cu demolarea construcţiei samavolnice. S-a încasat în mod solidar de la Ala Tîmcov, Tatiana Temcov, Tatiana Nedelcu, Mihail Muşat şi Ilie Nedelcu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 de lei, proporţional pretenţiilor admise.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 8, 9 Cod civil, art. 127 Constituţia Republicii Moldova, art. 2, 4 al Legii nr. 29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietăţii publice, art. 3 lit. c), 10 alin. (3) al Legii nr. 523 din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităţilor administrativ-teritoriale, art. 20, 21 Cod funciar, raportate la actele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului pretenţiilor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept invocate, Colegiul a considerat concluzia instanţei de fond de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chişinău şi Primăria mun. Chişinău ca neîntemeiată.

Reţinând prevederile art. 193 Cod civil, art. 26, 29 alin. (1) lit. g), 43 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală, Colegiul a învederat că în temeiul pct. 1 din Decizia nr. 4/15 din 13 mai 2014 al Consiliului mun. Chişinău „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Centru, mun. Chişinău”, precum şi poziţia nr. 256 din anexa nr. 1 la decizie, terenul cu nr. cadastral XXXXX01451, cu suprafaţa de 01,1643, ha, constituie proprietate municipală.

Conform datelor din Registrul bunurilor imobile proprietarul terenului cu nr. cadastral XXXXX01451, suprafaţa de 0,1643, este Primăria mun. Chişinău. Temeiul înscrierii Codul Funciar, decizia Consiliului mun. Chişinău nr. 4/15 din 13 mai 2014, Legea Cadastrului. Data înregistrării 30 decembrie 2005.

Astfel, Colegiul a menţionat că intimaţii, coproprietarii imobilului din str. XXXXX 1, mun. Chişinău, fără a efectua coordonările respective cu serviciile abilitate, în lipsa deciziei Consiliului mun. Chişinău privind atribuirea terenului, au ocupat ilegal un lot de pământ proprietate municipală cu suprafaţa de circa 0,054 ha din str. XXXXX, mun. Chişinău, deşi conform deciziei Consiliul mun. Chişinău nr. 4/15 din 13 mai 2014, terenul ocupat ilegal cu suprafaţa de 0,054 ha, constituie proprietate municipală.

A mai învederat că pe terenul ocupat abuziv de către intimaţi este edificat neautorizat un gard din lemn pe perimetrul terenului ocupat abuziv. Construcţia menţionată construită neautorizat a fost edificată în limitele de extindere a străzii.

Mai mult, conform planului lotului anexat la actul de constatare nr. 07/2018 din 19 februarie 2018 se atestă cu certitudine care este suprafaţa lotului de teren ocupat abuziv de intimaţi, coproprietari al imobilului, ce constituie 0,054 ha.

Cu referire la cele enunţate, Colegiul a considerat soluţia primei instanţe în prezentul litigiu ca fiind arbitrară, or, materialele cauzei denotă incontestabil că acţiunile intimaţilor contravin art. 20, 21 din Cod funciar, art. 77 alin. (5) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administraţia publică locală, Legii nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, Legii nr. 835 din 17 iunie 1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului, inclusiv Planului Urbanistic general al oraşului Chişinău şi cartierului locativ din zona respectivă.

Colegiul a mai specificat că dreptul de proprietate asupra terenului proprietate publică municipală, este garantat prin conţinutul art. 316 Cod civil, care stipulează

că proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat.

Se consideră neautorizate construcțiile de orice categorie, indiferent de tipul de proprietate, precum și lucrările de modificare, reamenajare, consolidare și reparație capitală a clădirilor și edificiilor, executate fără certificatul de urbanism și autorizația de construcție.

Demolarea construcțiilor neautorizate se execută de către proprietar pe cont propriu său, în mod forțat, de către autoritățile administrației publice locale din contul proprietarului.

În acest context, Colegiul a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe precum că pretenția reclamanților privind demolarea construcției samavolnice, este formulată în abstract, or, conform art. 10 alin. (3) din Legea nr. 523 din 16 iulie 1999 Cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, nimeni nu are dreptul să retragă în mod forțat patrimoniul proprietarului public, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, precum și să ceară comasarea bunurilor acestuia cu bunurile altui proprietar.

Faptul că intimații au ocupat abuziv terenul ce aparține cu drept de proprietate Primăriei mun. Chișinău se confirmă prin Actul de constatare pe teren din 19 februarie 2018, care nu a fost contestat de intimați și este în vigoare.

Argumentul primei instanțe precum că la materialele cauzei lipsește o probă pertinentă că reclamații sunt proprietarii terenului respectiv este absolut nefondat, în condițiile în care în temeiul pct. 1 din decizia nr. 4/15 din 13 mai 2014 al Consiliului mun. Chișinău despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul centru, precum și poziția 256 din anexa nr. 1 la decizie și în baza datelor de la IP „Agenția Servicii Publice”, terenul cu nr. cadastral XXXXX01451 cu suprafața de 0,1643 ha, constituie proprietate municipală.

În același context, nu mai puțin important este de menționat că conform normelor legale enunțate, atât Primăria mun. Chișinău cât și Consiliul mun. Chișinău dispun de dreptul de a proteja în condițiile legii, bunurile autorităților publice locale și ale administrațiilor unităților administrativ-teritoriale, terenurile destinate satisfacerii necesităților unităților administrativ-teritoriale.

Or, dispozițiile autorităților administrației publice locale și ale organelor de stat împuternicite să exercite controlul asupra folosirii și protecției terenurilor, emise în limitele competenței lor, sunt obligatorii pentru toți deținătorii de terenuri.

De altfel, instanța de apel a învederat că conform art. 42 din Codul funciar, art. 10 din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, precum și în temeiul deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/15 din 13 mai 2014, terenul ocupat ilegal constituie proprietate municipală și doar Consiliile locale sunt în drept să-l gestioneze, în condițiile legii.

Mai mult, conform art. 10 al Legii nr. 593 din 16 iulie 1999 al Legii cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, nimeni nu are dreptul să retragă în mod forțat patrimoniul proprietarului public, cu excepția cazurilor prevăzute de legislația în vigoare, precum și să ceară comasarea bunurilor acestuia cu bunurile altui proprietar.

La fel, Colegiul a reținut că în temeiul art. 374 alin.(1) Cod civil (în redacția în vigoare la data înaintării acțiunii), proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia.

Posesorul poate refuza să predea bunul dacă el sau posesorul mijlocit pentru care posedă are dreptul preferențial de posesiune în raport cu proprietarul. Revendicarea bunului poate fi aplicată în raport cu cel care are un drept superior dacă acesta a obținut bunul prin violență sau prin dol.

Subsecvent, deoarece ocuparea de către intimații a terenului ce aparține cu drept de proprietate autorității publice locale a avut loc în lipsa vreunei temeii legal, probe ce ar dovedea contrariul la dosar lipsind, realizarea posesiei ilicite și abuzive de către intimați fiind confirmat prin Actul de constatare pe teren din 19 februarie 2018, care nu a fost contestat de intimați și este în vigoare, Colegiul a atestat că autoritatea publică locală, în calitate de proprietar al imobilului, este îndreptățită să-și revendice bunul din posesiunea ilicită a intimaților, inclusiv prin înlăturarea impedimentelor instituite de intimați asupra acestuia.

Or, intimații nu dispun de nici un drept legal de a se opune restituirii imobilului ocupat abuziv și a restabili situația preexistentă acestei ocupațiuni ilicite.

Drept urmare, în astfel de circumstanțe, este garantat dreptul reclamanților a sesiza instanțele judecătorești de a întreprinde acțiuni legale în revendicarea unui interes public (*actio popularis*) prin urmare, cerința reclamanților cu privire la demolarea construcției neautorizate este una întemeiată, în condițiile în care intimații prin construcția neautorizată și edificarea unui gard din lemn au limitat acces la un drum public, care este interzis conform legii, or, conform art. 7 al Legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, căile de acces realizate în zona drumului public fără autorizația indicată la alin. (2) sau cu încălcarea condițiilor impuse prin autorizația respectivă, precum și căile de acces care nu sânt utilizate se vor desființa de către cei care le dețin cu orice titlu, pe cheltuiala acestora, în termen de 60 de zile calendaristice din data notificării, restabilindu-se continuitatea elementelor geometrice ale drumului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că reclamanții au prezentat în temeiul art. 118 Cod de procedură civilă, probe admisibile și pertinente despre faptul că coproprietarii al imobilului nominalizat fără a efectua coordonare respective cu serviciile abilitate, în lipsa deciziei Consiliul mun. Chișinău privind atribuirea terenului, au ocupat ilegal un lot de pământ proprietate municipală cu suprafața de circa 0,054 ha din str. XXXXX 1, mun. Chișinău, construcția neautorizată a fost edificată în limitele de extindere a străzii.

În calitate de proprietar al terenului și ca instituție responsabilă pentru demararea lucrărilor de organizare a lucrărilor de interes public, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău just a intervenit cu prezenta acțiune față de pârâți, în vederea înlăturării obstacolelor în folosirea lotului de pământ și demolarea construcțiilor edificate neautorizat.

La fel, Colegiul apreciază ca fiind nefondate argumentele privind pretinsa tardivitate a acțiunii înaintate în speță.

În acest context, Colegiul a atestat că în accepțiunea art. 127 alin. (1) - (3) al Constituției Republicii Moldova, statul ocrotește proprietatea. Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății. Proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

Mai mult, în corespundere cu art. 315 alin. (1) - (3) Cod civil (în redacția în vigoare la data înaintării acțiunii), proprietarul are drept de posesiune, de folosință

și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț.

Astfel, deoarece dreptul de proprietate, inclusiv al autorităților publice locale, este perpetuu, iar Legea garantează proprietarului pe întreaga perioadă de deținere a proprietății, dreptul de folosință, posesie și dispoziție, este cert că pretențiile privind revendicarea bunului din posesia terțului este imprescriptibilă.

Or, o interpretare contrară ar veni în contradicție cu exigențele legale nominalizate și ar duce la caducitatea garanțiilor perpetue oferite de normele citate supra, norme ce garantează drepturi fundamentale, motiv pentru care argumentele respective invocate în speță sunt nefondate și nu determină caracterul prescris al acțiunii înaintate.

La 30 mai 2022, cu completările ulterioare, Ilie Nedelcu și Tatiana Nedelcu au declarat recurs, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 03 februarie 2022.

Recurenții au făcut cunoștință cu materialele cauzei la 08 aprilie 2022 (f.d. 205, Vol. IV), astfel, recursul declarat la data de 30 mai 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 10 iunie 2022 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or până la data examinării recursului careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ilie Nedelcu și Tatiana Nedelcu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ilie Nedelcu și Tatiana Nedelcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ilie Nedelcu și Tatiana Nedelcu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ilie Nedelcu și Tatiana Nedelcu, împotriva deciziei din 03 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat